

Sota la nit

Un relat de: [Vicenç Ambrós i Besa](#)

L'estel fugaç esquinça la foscúria
mentre declina la posta de sol.
El temps voraç entumeix la planúria
verda i bosquina que em fa de bressol.

Estès a l'herba contemplo els bromalls
que difuminen la perla del món.
La nit acerba és un mar d'encenalls
i els reptes minen l'afany rodamón.

Puc navegar en aquest mar profund
-fet d'atzabeja i d'amor clandestí-
en sospirar per un somni fecund.

De nou flameja l'estel vespertí,
i es veu tan clar, exultant i jocund
que, quan alteja, sembla d'or albí.